

świadka, sfałszowania dokumentu lub gdy po wydaniu orzeczenia wyjdą na jaw nowe fakty lub dowody, które mogłyby mieć istotny wpływ na treść orzeczenia.

§ 60. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego może złożyć ukarany, jego obrońca lub rzecznik dyscyplinarny, a po śmierci ukaranego — krewny lub powinowaty w linii prostej albo rodzeństwo.

§ 61. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego należy wnieść w terminie 30 dni od dnia, w którym osoba określona w § 60 dowiedziała się o przyczynę uzasadniającej wznowienie.

§ 62. 1. O wznowieniu postępowania orzeka na posiedzeniu niejawnym komisja dyscyplinarna, która wydała orzeczenie kończące postępowanie.

2. Postanowienie o wznowieniu postępowania doręcza się ukaranemu, jego obrońcy i rzecznikowi dyscyplinarnemu, a jeżeli wniosek o wznowienie postępowania złożyła inna osoba — również tej osobie.

§ 63. 1. Na postanowienie o odmowie wznowienia postępowania przysługuje w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia zażalenie do komisji dyscyplinarnej II instancji.

2. Na postanowienie komisji dyscyplinarnej II instancji nie przysługuje zażalenie.

§ 64. Orzekając o wznowieniu postępowania, komisja dyscyplinarna uchyla zaskarżone orzeczenie i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania właściwej komisji.

§ 65. 1. Do postępowania wznowionego stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed komisją dyscyplinarną I instancji.

2. We wznowionym postępowaniu nie można wydać orzeczenia na niekorzyść obwinionego, jeżeli wniosek o wznowienie był złożony na jego korzyść.

Rozdział 9

Zatarcie kar dyscyplinarnych.

§ 66. Po upływie 3 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego następuje zatarcie kary, jeżeli trener nie zostanie w tym czasie ponownie ukarany.

Rozdział 10

Wykonanie orzeczeń.

§ 67. 1. Prawomocne orzeczenie o ukaraniu podlega niezwłocznie wykonaniu.

2. Odpis prawomocnego orzeczenia o ukaraniu dołącza się do akt osobowych trenera.

3. Orzeczenie wykonuje kierownik zakładu pracy, w którym trener jest zatrudniony, albo zarząd stowarzyszenia kultury fizycznej lub związku stowarzyszeń kultury fizycznej zatrudniającego trenera.

Rozdział 11

Przepisy końcowe.

§ 68. W sprawach nie uregulowanych w rozporządzeniu do postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

§ 69. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szatajda

193

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 lipca 1985 r.

w sprawie zasad i form udzielania przez zakłady pracy pomocy materialnej stowarzyszeniom kultury fizycznej.

Na podstawie art. 41 ust. 4 ustawy z dnia 3 lipca 1984 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 34, poz. 181) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zakłady pracy mogą udzielać stowarzyszeniom kultury fizycznej, nad którymi objęły patronat, pomocy materialnej w formie rzeczowej i finansowej.

§ 2. Pomoc rzeczowa może być udzielana w postaci udostępnienia zakładowych obiektów sportowych, rekreacyjnych, socjalnych i kulturalnych oraz środków transportu.

§ 3. Pomoc finansowa może być udzielana w postaci przekazania środków finansowych przeznaczonych na sfinansowanie ustalonych przez zakład patronacki zadań wiążących się z działalnością statutową stowarzyszenia.

§ 4. Pomoc, o której mowa w § 3, jest udzielana:

- 1) w przedsiębiorstwach państwowych oraz państwowych jednostkach organizacyjnych, do których mają

zastosowanie przepisy ustawy o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych — z zysku do podziału po dokonaniu obowiązujących odpisów,

- 2) w organizacjach spółdzielczych — z nadwyżki bilansowej,
- 3) w pozostałych zakładach pracy — z nadwyżki przychodów nad rozchodami.

§ 5. Stowarzyszenia kultury fizycznej otrzymujące pomoc materialną są obowiązane do rozliczenia się przed zakładem pracy z uzyskanej pomocy finansowej oraz ze sposobu wykorzystania pomocy rzeczowej.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szatajda